

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula V. Que eadem sunt, eorum origines & interitus, ut [...] eadem sunt

urn:nbn:de:bsz:31-102400

ens idem sunt, vel non sunt, etiam aliquid & ens idem sunt, vel non sunt, quoniam aliquid & nihil, ens & non ens opponuntur.

REGULA V.

Quæ eadem sunt, eorum origines & interitus, in τὸ τὸν κίνησιν & τὰ φθὰ γίνεσθαι eadem sunt.

I. Illustrat Schegkius hanc propositionem exemplo, quod à destructione consequentis ad destructionem antecedentis argumentatur: Si felicitas & voluptas idem sunt definitione seu simpliciter, ut visum Eudoxo fuit, utriusque etiam efficiens esset idem. At virtus felicitatis, tanquam ἐνεργείας, causa est, voluptatis autem per se effectrix causa virtus non est, sed ἀνάγκη νόησις & quasi symptoma est quoddam energiæ sentientis aut intelligentis animæ optimè secundum naturam habentis voluptas.

II. August. Niphus putat, hoc axioma esse ἀντιστροφον, h. e. convertita, ut *quorum generationes & corruptiones eadem sunt, illa ipsa idem sunt*, & producit pro se Aristotelem qui *IV. Met. c. II.* colligit, ens & unum idem esse, ex eo, quod generatione & corruptione non separentur, h. e. (ut ait Niphus) quod eorum generatio & corruptio eadem sit.

III. Verùm Schegkius ἀντιστροφον negat, idque probat inde, quod simul efficiuntur & perimuntur.

etur sub
forma
idem n
dem, n
mur, id
corrupti
IV.

aliorū
ruptiva
dem.
nit, &
efficien
πῶσιν
runt, n
ma, cu

V.
quod,
effectrix
sæ effi
sint ea
sit eti
id, qu
morbo
sa ovu

VI.
respon
est, qu
ἀπὸ τῶ
aliquo

tur subjectum & ipſius proprium $\alpha\delta\theta$, item forma & totum ipſum: quæ tamen quod non ſint idem numero, i. e. formaliter ſeu definitione idem, manifeſtum eſt. *Tameſi, ſi proprie loquamur*, inquit, $\alpha\delta\theta$ neque generatio per ſe, neque corruptio δ dicatur eſſe.

IV. Negat quoque Schegkius, ex eo, quod aliorum $\alpha\delta\theta$ $\phi\theta\lambda\eta\alpha$, h. e. effectiva & corruptiva eadem ſunt, colligi poſſe, illa ipſa eſſe eadem. Nam *ſymptoma*, inquit, à morbò provenit. & morbus à cauſa morbificà; utriusque idem efficiens eſt. & ſublata cauſa, ſimul morbus & $\alpha\delta\theta$ tollitur; nihilominus definitionibus differunt, nec ſunt formaliter idem morbus & ſymptoma, cum in ſua definitione includat morbum.

V. Verùm hic reſponderi poſſet Schegkiò, quod, cum dicitur, ea eſſe eadem, quorum cauſa effectrices & corruptentes omnes ſunt eadem, cauſe efficientes morbum & ſymptoma non omnes ſunt eadem. Licet enim id, quod eſt cauſa morbi, ſit etiam cauſa $\alpha\delta\theta$, non tamen omne id, quod eſt cauſa $\alpha\delta\theta$; eſt etiam cauſa morbi. Nam, ſatente Schegkiò, morbus eſt cauſa $\alpha\delta\theta$, nec tamen eſt cauſa ſui ipſius.

VI. Ad locum Ariſtotelis *IV. Met.* facile eſt reſpondere. Nempe ſermo in hac Regula de iis eſt, quæ formaliter, & ut Ariſtoteles loquitur, $\alpha\pi\lambda\omega\varsigma\ \tau\omega\ \alpha$ ſunt. At cum Ariſtoteles ex eo, quod aliquorum, ut entis & unius, generationes & corrupti-

ruptiones non separantur, colligit, ea idem esse, non loquitur de indentitate, qua aliquâ simpliciter & formaliter idem sunt. Expresse enim dicitur *ens & unum idem esse, αὐτὸ τὸ εἶναι λόγῳ ὄντων ἰσότητι*, sed non ut quæ unâ ratione declarentur. Certe ubicunque Aristoteles de ratione huius agit, ut *V. Met. c. VI. & Met. c. X. c. I. & V. eâ* per negationem divisionis quod scilicet unum sint, quæ diversa non sunt, declarat; at hæc non est ratio entis.

REGULA VI.

Quæ sunt eadem, habent eadem accidentia, vel ipsa sunt earundem rerum accidentia.

Hospinianus *Lib. VII. de controu. Dial. eos* qui Paronyma, (de quibus Aristoteles in *Lib. Categoria*) eadem esse statuunt cum conjugatis, (quæ Aristoteles in *Top. αὐσιγὰ* vocat) refellit per præsentem Regulam. Conjugata enim & Paronyma non habent eadem accidentia. Nam conjugatis accedit, quod sint abstracta; at id paronymis non accedit abstractum siquidem est ex numero conjugatorum, & sub conjugatis comprehenditur, at non comprehenditur sub paronymis: quis enim unquam audivit, abstractum esse paronymum? E. conjugata & paronyma non habent eadem accidentia. Sic genus & species non sunt eadem, quia multa possunt accidere generi, quæ non

pos.

possunt
li non
menie
sunt id
sed & l
tum in

*Quæ
ha*

I. I
dental
prædic
& est a
ut quæ
dicent
dicatur
pliciter
dicata
ut quæ
dem, e
cerur,
mâ id
docet
χρῆσις
de nob
χρῆσις